

*Een zachte, stille vrouw is heengegaan
naar 't wolkloze land van eeuwige vreugd.
Dat God voor allen zal bewaren
die leefden en stierven in eer en deugd.*

MEVROUW

Irma Elvira ROOS

echtgenote van de Heer Gustaaf PROVOST

geboren te Kwaremont op 23 april 1892
en overleden te Oudenaarde op 21 juni 1981
gesterkt door de sacramenten der zieken.

Lid van de Bond der Krist. Gepensioneerden.

Mensenwoorden zijn steeds te arm om de rijkdom van een leven te beschrijven. Haar leven was stille dienstbaarheid en trouwe zorg voor haar gezin. Een hart dat ruim openstond voor haar man met wie ze door de jaren één werd als alleen mensen dat kunnen, wier liefde tot begrip en spontaan aanvoelen is gegroeid. Een hart dat klopte voor haar kinderen en kleinkinderen. Een dankbaar hart voor elk bezoek, voor elk goed woord van familie, vrienden en verplegenden. Een goede vrouw, een vrome vrouw was zij. Toen O.L.Heer bij de grote hoogdagen op bezoek kwam, was zij de nederige en diep-christelijke gastvrouw die haar Heer en Meester thuis „koninklijk” ontving. En toen het ouder-woorden je - zoals elke mens - meer en meer tekende, toen het avondland zich in je leven aankondigde, toen heb je ook de zegen ervan ontvangen. Want er waren mensen, goede mensen, je kinderen, die heel goed voor je waren, elk moment van de dag en van de nacht als het moest, en die echt veel van je hielden. En daar leefde je van, het was je geluk en je trots. Zelfs de meest sterke moet buigen voor de dood en al telt men

vele levensjaren, eens is het door God gestelde aantal bereikt.

In de stille morgen van de zondag, waaraan de eerste zomerdag zich aankondigde, terwijl het leven in Kluisbergen weer op gang kwam, is moeder plots en onverwacht van ons heengegaan. Geruisloos zoals ze geleefd heeft, is zij gestorven.

„Ik had een goede vrouw, ik zal haar missen; maar wij allemaal, ook haar kleinkinderen zullen haar zeer missen.” Aan 89 jaar zorgen en werken, aan meer dan 50 jaar samen gelukkig zijn, is nu plots een eind gekomen.

Wat zij steeds heeft gewenst, heeft zij gekregen: mogen sterven zonder veel zorgen en last te veroorzaken. Het eerste gevoelen dat hier past, is diepe dankbaarheid én om wat zij deed, maar vooral om wat zij was: zij was iemand die de echte waarden van het leven hooghield.

God, heb dank voor zulke echtgenote, zulk een moeder, een grootmoeder, een buur. Heb dank voor haar voorbeeld. Help ons haar te eren door haar na te volgen. Neem moeder op in Uw vaderhuis en laat haar verder leven in onze dankbare herinnering...

De Heer Gustaaf PROVOST,
Dr en Mw Michel PROVOST-VAN HOE
en kinderen,
Dr en Mw Marcel PROVOST-
VANDENBERGHE,
De families ROOS-DELEURERE en
PROVOST-SEIGNEUR,

*danken u voor de bliken
van kristelijke deelneming.*

drukkerij arijs - kluisbergen - 38 81 76